

der fremkom om, at det kunde være rigtig, at der dog ramte den Børnefader, som ikke vilde have, at det uægte Børn skulde bære hans Navn, en eller anden Ulempe, et Onde eller en ubehagelig Følge heraf, vil jeg sige, at jeg ikke vil kunne dele denne Opfattelse. Den vil nemlig kun være rigtig, hvis man gaar ud fra, at det er en naturlig Ret for det uægte Børn at have Faderens Navn; men det mener jeg ikke, det er. Naar man overhovedet vil opretholde Forfjællingen mellem Uægteskab og ægtefødte Børn paa den ene Side og ulovlige Kjønsforbindelser og uægte Fødsler paa den anden Side, forekommer det mig, at Hovedspørgsmaalet her bliver netop Berettigelsen til at bruge Faderens Navn eller ikke; dette er saa at sige den symboliske Betegnelse for, om den Paagjældende er berettiget til at henregne sig til Faderens Familie eller ikke er berettiget dertil. Og naar man nu i Overensstemmelse med hele Lovgivningen nægter det uægte Børn Ret til at antage Faderens Navn eller, rettere sagt, nægter Moderen til det uægte Børn Ret til at lade det døbe med Faderens Navn, mener jeg rigtig nok, at det under en saadan Tingenes Tilstand vilde være uheldigt, om senere alle disse Undersøgelser skulde anstilles for at komme paa det Reue med, om der skulde erlægges Bøde eller ikke, fordi man havde vægret sig ved, at Børnet fik Ens Navn. Det staar for mig saaledes, at hvor ubelidt det end kan være at acceptere Konsekventerne af den hele Stilling, som Lovgivningen anviser de uægte Børn, maa man dog blive staaende ved, at de ikke have et naturligt Krav paa Andet end Moderens Navn. Iøvrigt er jo dette et Emne, som indbefatter saa mange Detailler og rører ved saa mange i det praktiske Liv indgribende Forhold, at det ikke godt er muligt paa Forhaand at bevare alle de Bemærkninger, som kunde fremkomme, og jeg gaar ogsaa ud fra, at Sagen vil faae en nøiere Drøftelse, saa at der paa senere Stadier vil blive Anledning til at tage disse forskellige Ideer i nærmere Oiesyn, naar de blive formulerede bestemt.

Formanden: Den ærede 8de Lands-
thingsmand for 2den Kreds (Tvede) har
Ordet for en kort Bemærkning.

Tvede: Det er kun en ganske kort Be-
mærkning, jeg vil gjøre, som vedrører den
eventuelle Arvs Overgivelse til Overformynder-
riet. Jeg er nemlig gaaet ud fra, at det
meget hyppig vil være smaa Beløb paa en
15 til 20 Kr. eller deromkring, som der vil
blive Tale om, og naar nu disse Beløb skulle
indbetales til Overformynderiet, og Overfor-

mynderiet igjen delvis skal udbetale dem til
rette Vedkommende, vil det selvfølgelig kræve
en Kvittance; men saa vidt jeg veed, vil det
sædvanligvis frembyde mange Dmshøb, naar
Overformynderiet ikke har en stedlig Repre-
sentant der, hvor Moderen eller den Ved-
kommende, som skal have Beløbet, bor, hos
hvem der da kan kvitteres. Derfor tror jeg,
at det vil være en meget stor Ulempe for
dem, der skulle modtage disse Beløb, at faae
dem fra Overformynderiet. Hvis det var
Jattigbæsenet eller en anden stedlig Autori-
tet, tror jeg ikke, det vilde frembyde Vanste-
ligheder, naar Beløbene nemlig strax ind-
fattes paa Sparekassebøger, lydende paa de
vedkommende Børns Navne, hvorfra de saa
kunde tages ud, efterhaanden som de behø-
vedes.

Justitsministeren (Melleman):
Jeg vil blot bemærke, at jeg har forudsat
som selvfølgeligt, at ligesom nu Udbetaling
af Midler fra Overformynderiet, i det Mindste
af saadanne Smaasummer, gaa igjennem
Retsbetjentenes Kontor til de Paagjældende,
saaledes maatte det ogsaa ske i dette Til-
fælde, saaledes at altsaa Udbetalingen af
Hjælpen til Mødrene eller de Vedkommende
sker ved Retsbetjentene. Store vilde Be-
løbene vel i Reglen ikke blive, men der kan
ikke være Noget i Veien for, at de kunde
blive 200 eller 300 Kr. Tænker man sig
blot et Aliminationsbidrag paa 20 eller 30
Kr. for 10 Aar, vil det jo løbe op dertil, og
det kan godt blive meget Mere.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet,
sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til an-
den Behandling
vedtoges enstemmig med 44 Stemmer.

Bloug: Jeg tillader mig at foreslaa
Medsettelsen af et Udvalg paa 5 Med-
lemmer.

Da Ingen ønskede at udtale sig om
dette eller stille andet Forslag, gif man til
Afstemming, hvorved

ovennævnte Forslag af Bloug
vedtoges enstemmig med 45 Stemmer.